

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה

יד"ל ע"י רשת כוללי "שלימות התורה" בארה"ק

ה' אייר
השפ"ב
פרשת
אמור
גיליון מ"ה

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מצי"ש"ק	חרי"ג	דורשלים
8:16	7:41	6:28	
8:18	7:43	6:43	
8:18	7:43	6:43	
8:17	7:42	6:43	

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

תוכנית "לומידן" פרטים בעמ' ב'

שלימות הפרשה

אין הקב"ה שורה אלא בדבר שהוא שלם

"דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב להם אלקיו". רבי יצחק אמר, שהטעם הוא משום שהוא פגום, ומי שהוא פגום אינו ראוי שישמש בקדש. והרי העמדנו, שאדם הנמצא פגום אין בו אמונה, ופגם ההוא מעיד עליו. כל שכן כהן, שצריך להמצא שלם (כלי מום גשמי) ובעל אמונה (שלם בלי מום רוחני) יותר מכל. וכבר העמדנו.

ועל כן אינו שורה הכל (דהיינו הקדושה) אלא במקום שלם, ועל כן כל איש אשר בו מום לא יקרב. וכענין זה קרבן אשר בו מום לא יקרב, מהו הטעם. כי כתוב, כי לא לרצון יהיה לכם. ואם תאמר הרי הקב"ה אינו שורה אלא במקום שבו, בכלי שבור? שכתוב, "ואת דכא ושפל רוח אשכון"? ומשיב, מקום זה הוא שלם יותר מכל, משום שמשפיל עצמו כדי שישירה עליו גאות כל, גאות העליון, וזה הוא שלם. אבל לא כתוב, ואת עוור ושבור והרומ ושדוע אשכון, אלא ואת דכא ושפל רוח, כי מי שמשפיל עצמו, הקב"ה זוקף אותו.

אמר ר' יוסי, עתיד הקב"ה להשלים את ישראל, שימצאו שלמים בכל, שלא יהיו בהם בעלי מום כלל, משום שיהיה תקון העולם, בעת תחיית המתים, כאלו הכלים והלבושים של האדם שהם תקון הגוף, ועל כן ישלים אותם, זה שאמר "תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לביש".

בוא ודא, כשיתעוררו מעפר בתחית המתים, כמו שנכנסו לקרבן יקומו, אם פסחים או עוורים נכנסו, פסחים ועוורים יקומו, דהיינו באותו הלבוש, שהוא הגוף, יקומו. שלא יאמרו שאחד הוא נתעורר לתחייה. ואחד כך הקב"ה ירפא אותם, וימצאו לפניו שלמים. ואז יהיה העולם שלם בכל. ואז, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

ביאור נפלא מהקדמת 'בעל הסולם' לספר הזוהר

וכדי להבין את דברי הזוהר – מהו "מום"? ומדוע יקומו המתים כמומם? ומה החשש "שלא יאמרו אחר הוא"? נביא מהקדמת ספר הזוהר לבעל הסולם, דברים נפלאים בזה, וזה לשון קודשו:

הקירה ה' ענין תחית המתים. כיון שהגוף הוא דבר בזוי כל כך, עד שתהפך מעת לדתו נדון למיתה וקבורה. ולא עוד, אלא שאמרו בזה שמתרם שהגוף נקב בלו, לא תוכל הנשמה לעלות למקומה לנן ערו, כל עוד שיש איהו שיער הימנו. ואם כן מהו החיוב, שיחזר ויקום לתחית המתים, וכי לא יוכל הקדוש ברוך הוא לענג את הנשמות בלעדיו? ויותר תמוה מה שאמרו חז"ל (זוהר אמור ב"א), שעתידיים המתים לקום לתחיה כמומם, כדי שלא יאמרו אחר הוא, ואחר זה ירפא את המומים שלהם. ויש להבין, מה אכפת לו לקדוש ברוך הוא שיאמרו אחר הוא. עד שבשביביל זה הוא יחזר ויקרא את המום שבהם, ויצרף לרפאותם?

(בהמשך) ומכאן יצא לנו הפתרון המלא של הקירה ה', ששאלנו, כיון שהגוף מקלקל כל כך עד שאין הנפש מצויה בכל טהרתה עד שיפוך הגוף בעפר, ואם כן למה הוא חוזר ועומד לתחית המתים. וכן על מה שאמרו חז"ל, עתידיים המתים לתחית כמומם, שלא יאמרו אחר הוא. (זהר אמר י"ז) והענין תבין היטב, ממחשבת הבריאה עצמה, דהיינו ממצב הא', כי אמרנו, כיון שהמחשבה היתה להנות לנבראיו, הרי הכרח הוא, שרואי ברא רצון גדול מפרו עד מאד. לקבל כל אותו השפע הטוב שבמחשבת הבריאה. כי התענוג הגדול הרצון לקבל הגדול, עולים בקנה אחד (כנ"ל באות ו' ז' ע"ש"ה), ואמרנו שם, שתרצון לקבל הגדול הגדול, הוא כל המור המפורש שברא, מפני שאינו נצרך כלל ליותר מזה, הרי לקום מחשבת הבריאה, ומטבע פועל השלם שאינו פועל דבר מיותר, כעין שאומר בשיר היחיד (ליום שיש), "מכל מלאכתך דבר אחד לא שכחת לא החסרת ולא העדפת". גם אמרנו שם, שתרצון לקבל המפרו הוה, הוסר לגמרי ממערכת הקדושה וניתן למערכת העולמות דטמאה, שממנה מציאות הגופים וכלכלתם וכל קניניהם בעולם הזה, עד שהאדם משיג י"ג שנה, שעל ידי עסק התורה מתחיל להשיג נפש קדושה, שמתפרנס או ממערכת העולמות קדושה, לפי מדרגת גדלה של הנפש קדושה שהשיג. גם אמרנו לעיל, שבמשך שתא אלפי שני, התגנים לנו לעבודה בתורה

איש אשר יהיה בו מום

ומצוות, אין שום תקונים מגיעים מזה אל הגוף, דהיינו לרצון לקבל המפרו שבו, וכל התקונים הבאים אז על ידי עבודתנו, הם מגיעים רק לנפש, שעולה על ידי הם במדרגות העליונות בקדושה וטהרה, שפרושו, רק להגדלת רצון להשיפע הנמשך עם הנפש, ומטעם זה סוף הגוף למות ולהקבר ולהרוב, כי לא קבל לעצמו שום תקון, אכן אי אפשר שישאר כך, כי סוף סוף, אם יאבד הרצון לקבל המפרו מהעולם, לא תתקן חס ושלום מחשבת הבריאה, דהיינו שיתקבלו כל התענוגים הגדולים אשר חשב להנות לנבראיו, שהרי הרצון לקבל הגדול והתענוג הגדול, עולים בקנה אחד. ובשיעור שנתמטע הרצון לקבלו, תרי בשיעור ההוא נפתחים התענוג והנאה מן הקבלה.

וכבר אמרנו שמצב הא', מחיב בהחלט את המצב הג', שיצא בכל השיעור המלא שבמחשבת הבריאה שבמצב הא', לא יוסר ממנו אף משהו (כנ"ל באות ט"ו), ולפיכך מחיב המצב הא' את תחית הגופים המתים. כלומר, הרצון לקבל המפרו שלהם, שכבר פלה ונפסד ונרקב המציאות הכ' מחיב לעמוד לתחייתו מחדש, בכל גדל שיעור המפרו בלי מצרים כל שמה, דהיינו בכל המימים שהיו בו. ואז מתחילה העבודה מחדש, בכדי להפך הרצון לקבל המפרו הוה, שיהיה רק בשיעור כדי להשיפע, ואז הרוחנו פי שנים א. שיש לנו מקום לקבל כל הטוב והנעם והרף שבמחשבת הבריאה, מבח שכבר יש לנו גוף המפרו מאד בתרצון לקבל שבו העולה בקנה אחד עם התענוגים הללו כנ"ל. ב. שמתוך שקבלתנו באופן הוה, לא תהיה רק בשיעור להשיפע נחת רוח ליוצרנו, הרי קבלה זו בהשפעה מגורה נחשבת (כנ"ל באות י"א) וכאנו גם להשואת הצורה, שהיא הרבקות. שהיא צורתנו במצב הג'. הרי שמצב הא' מחיב את תחית המתים בהחלט.

גמר התיקון של הרצון לקבל לעצמנו

אכן לא יתכן שתהיה תחית המתים, אלא קרוב לגמר התקון, דהיינו בסופה של מציאות הכ', פי אחר שזכינו לשלל את הרצון לקבל המפרו שלנו, וקבלנו את הרצון אף להשיפע, ואחר שזכינו לקבל המדרגות הנפלאות שבנפש, המבנות נפש, רוח, נשמה, חיה, חידה, על ידי עבודתנו בשלילת הרצון לקבל הוה, הנה אז, הרי כבר באנו לשלמות הגדולה ביותר, עד שאפשר לתחית את הגוף הפגור, בכל הרצון לקבל המפרו שלו, ואין אנו נזקקים עוד ממנו להפרידנו מרבקותנו, ואדרבה, אנו מתפברים עליו, ואנו נותנים לו צורת השפעה, כנ"ל. ובאמת כן הוא המנהג בכל מדה רעה פרטית, שאנו רוצים להעבירה ממנו, שמתחילה אנו צריכים להסירה לגמרי עד קצה הארון, שלא ישאר ממנה כלום, ואחר כך אפשר לחזור ולקבלה ולהחיה בהדרגה האמצי. וכל עוד שלא הסרנו אותה כללה מאתנו, אי אפשר כלל להחיה בהדרגה הרצוי הממוצע.

וזה שאמרו חז"ל עתידיים המתים לתחית כמומם, ואחר כך מתרפאים. (סנהדרין צא) דהיינו כנ"ל, שמתחילה עומד לתחיה אותו הגוף, שהוא הרצון לקבל המפרו בלי מצרים כל שמה, דהיינו כמו שתגדל תחת מרכבת עולמות הטמאה מטרם שזכו לטהרו במשהו על ידי תורה ומצוות, שזהו בכל מומו, ואז אנו מתחילים בעבודה חדשה, להכניס כל הרצון לקבל המפרו הוה בצורת השפעה כנ"ל, ואז הוא נרפא, פי עתה השיג גם השואת הצורה. ואמרו הטעם, שהוא שליט יאמרו אחר הוא, פרוש, שלא יאמרו עליו, שהוא בצורה אחרת מהיותו במחשבת הבריאה, שהרי שם עומד זה הרצון לקבל המפרו מבין לקבלת כל הטוב שבמחשבת הבריאה, אלא שבינתיים נתן אל הקולפת ונתן לטהרה, אבל סוף כל סוף אסור שיהיה גוף אחר, שאם יהיה בשיעור פחות משהו, הרי הוא כמו אחר לגמרי, ואינו ראוי כלל לכל הטוב שבמחשבת הבריאה, כמו שכבר מקבל שם מבחינת מצב הא'. והבן היטב.

יהי רצון שנוכח כל בית ישראל לשלימות עליונה, ונוכח לגמר התיקון בתחית המתים בימינו רידן בקרוב. אכ"ר.

שבת שלום!

דבר המערכת

מוזב בספר 'שרש יעקב' להרה"ק מנאדרון זיע"א כפרשתינו וז"ל: "הנהגה שורש כל ישראל חר, וממילא כאשר יעבור אחר מהם עבירה חלילה או קשה לכולם לעבור את השי"ת כראוי. ולזה אמר הכתוב, כאשר הוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ורגמו אותו, או ובני ישראל עשו וכו' - היינו ששוב היו יכולין לעבור את השי"ת בשלימות וכראוי". עכ"ל.

והנה ידוע אשר כל ישראל ערבים זה לזה למעשה, וכמ"ש "ק מון בעל הסולם" זי"ע, כ"מתן תורה": וזהו שמסתייע ר' אלעזר בר"ש מהמקרא וחוטא אחר יאבד טובה הרבה כי כבר נתבאר אשר הרגש ההתפעלות המגיע לאדם בעסק המצוות בין אדם למקום, הוא שווה לגמרי עם הרגש ההתפעלות המגיע לו בעת עסק המצוות שבין אדם להבור, המצוות מחיב לעשותם לשמה בלי שום תקוה של אחבה עצמית, כלומר, שאין שום הארה ותקווה חזרת אליו על ידי טרתחו זו מתשלום גמול או כבוד וכדומה, אשר כאן בנקודה הנבונה הזאת מתחברים אהבת ה' ואהבת חברו לאחת ממש כנ"ל נמצא שהעושה מצוה אחת הוא פועל בזה שיעור מסוים של התקדמות בהסולם של אהבת זולתו ככל בני העולם בכללם, כי מדרגה זו שאותו היחיד גרם כמעשיו אם מידה גדולה או מידה קטנה סוף סוף נמצאת מצטרפת לעתיד בהכרעת העולם לכף זכות, כי גם חלקו הוכנס ומצטרף שם להכרעה. עכ"ל.

וביד כל אחד ואחד, ע"י שפועל בהשפעת טוב זולתו, מבלי הרצון לקבל' לעצמו משהו לטובת הנאות, ורק לעשות בח"ד לבורא ת"ש, וזכה בזה להכרעה העולם לכף זכות, ואם זוכה בלימוד הזוהר הקדוש המשפיע טובה וברכה - על אהבת כמוהו.

שבת שלום ומבורך המערכת

חדש!
שיעור בזהר היומי בשירדו חי בכל יום
בין השעות 4:30 - 6:20 בשלוחה 81 06.

הלימוד היומי

בוזר הקדוש עם פירוש הסולם

לשבוע פרשת בהר

יום	הארץ	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	ו	האשתב	ק-קד	קט-קטב
ראשון	ז	האשתב	קד-קז	קטב-קעא
שני	ח	האשתב	קז-קיב	קעב-קעה
שלישי	ט	האשתב	קיב-קטו	קעו-קעט
רביעי	י	האשתב	קטו-קכ	קפ-קפז
המישי	יא	האשתב	קכא-קכד	קפח-קעז
שישי	יב	האשתב	קכד-קכו	קעה-ר
שבת	יג	האשתב	קכד-קלז	רא-ריב

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 6-2

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמארנא זיע"א

או יאמר איזהו חכם כמכאור בספר הקנה שאפשר שילמד אדם ש"ס ופוסקים ויחכם הרבה ויהיה עם הארץ גמור עם גבל דקבילו אורייתא [תורה] שהוא נובלות חכמה שלמעלה ואינו לומד פרזין דאורייתא שהוא החיות הפנימי של התורה ומי שאינו למדן מפלג בקי בכל התורה ועוסק בפלפול של הכל שלא לשמה ואינו לומד לשמה להשיג נעם ערכות ידידות מתיקות התורה אשר זה אי אפשר להשיג אם לא בהסיר ממנו כל תאוות הזמן וערכות המרגש וללמוד בספר הזוהר ובכתבי מרן אלקי האר"י בעץ חיים ופרי עץ חיים ושער היחודים במתיקות ונעם זיו השכינה שלזה יקרא חכם וכו'.

כי אין לך חיים בעולם הזה ובעולם הבא אלא בלמוד גמרא ופוסקים עם חכמת הזוהר ובכתבי מרן אלקי האר"י על פי הקדמות מרן אלקי הרב רבינו ישראל בעל שם זכר צדיק לברכה וכו', ודבק נפשך תמיד לפי השגתך בספר הזוהר ובכתבי מרן האר"י, ודבק נפשך מאד ביראה ואהבה והכנעה שלא תהיה פונתך חלילה להיות רב ורבי, כי זה הוא עבודה וזה ממש וכו' ולכן אחי וכני נפשות יקרות גבוהים ורמים תדבקו נפשכם בספר הזוהר תקונים זהר חדש וכו'.

(נוצר חסד פרק ד' משנה א')

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרישת השבוע "הק לישראל" עם פירוש הסולם

א. מפני מה אין להלין גופו של הנפטר?

1. גלמוד מהפסוק "ולילה ללילה"
2. מכאן למעוות דרכיו, ומאחר לישן בלילה.
3. מפני רוח הטומאה המשוטט בלילה.

ב. מיהו הנקרא "רע"?

1. השונא את הבריות.
2. זה שאינו משכים בכוך לעבודת אדונו.
3. זה המחלל זרעו.

ג. מי הם הנקראים "קדושים"?

1. השומעים חרפתם ואינם משיבים.
2. אלו האומרים קדושה בכל יום.
3. בני ישראל.

ד. אימתי היא מנוחת העליונים והחתוננים?

1. כאשמורת הכוך.
2. בגמר התיקון.
3. כיום השבת.

ה. למו אין חלק בשם הקדוש ח"ו?

1. לכת הנפים.
2. אלו שאינם לומדים תורה שבעל פה.
3. אלו שאינם עוסקים בתורה.

ו. אימתי נכנס הקב"ה בוגן עדן העליון?

1. כיום הכיפורים.
2. כמתן תורה.
3. בליל שבת.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-3 | ב-2 | ג-1 | ד-3 | ה-2 | ו-1

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בזה"ק חק-לישראל של השבוע.

את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום א' בשעה 3:00 בבוקר.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 < 1.

קול הזוהר הקדוש בארה"ב:

1.585.308.3263 שמעו ותחי נפשכם!

סיפור לשבת אמור ואמרת

אמור ואמרת - להזייר הגדולים על הקטנים (רש"י)

כשהיה הרד"מ מטשארטקוב זי"ע כבן שבע שנים, נפלה דליקה בבית הרבי מרוז'ין באישון לילה.

הצדיק יצא מחדרו ושאל על ילדיו. תיכף נתקצבו כולם סביבו, וראה כי אחד איננו, הוא הרד"מ. מיד שלח אחד מן משמשים לחדרו, ומצאהו שוכב על מטתו והוא ער.

שאלו המשמש: "האם אינך שומע את הרעש, שנפלה דליקה בבית?" הראה לו הנער ברמיזה, כי אמנם שמע על הדליקה, אבל כבר בידך ברכת "המפיל", ואסור לו להפסיק. והראה ברמז כי השי"ת בוודאי יצילו.

הלך המשמש ויספר זאת לאביו הקדוש, ותיכף ראו שכבתה האש. אמר הצדיק מרוז'ין אל יפלא בעיניכם שנשקעה הכעירה בשבילו, שכן כתוב "רצון יראוי יעשה", ובני הוא עמוד היראה.

(סיפורי חסידים)

אשרי העם

לומדים את הזוה"ק היומי מ'חק-לישראל'
מאשרים את הלימוד אצל נציגי "לומדיק"
ומקבלים מילגה חודשית ע"ס 50 ש"ח

פרטים בשלוחה 7.2

קול הזוהר הקדוש: 03.523.4979

שיעורים בעברית ובאדייש, שאלות לרבני "לומדיק", הודעות למערכת, ועוד.

• הדפסת הגיליון השבוע נתרם •

להצלחת ולזכות ידידנו הרה"ח ישראל אברהם קמחי הי"ו

להצלחת ולזכות ידידנו הרה"ח בצלאל שלמה ראם הי"ו לרגל הולדת הבן בשעתומ"צ ולא הצלחת כל התורמים והמסייעים בהדפסת והפצת הגיליון

לשותפות בהדפסת הגיליון, לתרומות והנצחות, להא/ערות ולתגובות ניתן לפנות למערכת

בטלפון: (+972) 054-8517381

או באימייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון

במייל ניתן לשלוח בקשה ל:

3131760@gmail.com